

Sygn. akt III RC 227/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Kozub

Protokolant: sekr. sądowy Sylwia Chodorowska

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2017 r. w Krośnie

sprawy z powództwa D. L. (1)

przeciwko J. L.

o alimenty

I. z a s ą d z a od pozwanego **J. L.** na rzecz powódki **D. L. (1)** raty alimentacyjne w kwocie po **450 /czterysta pięćdziesiąt/ złotych miesięcznie**, płatne z góry do dnia 10-tego każdego następującego po sobie miesiąca, do rąk powódki D. L. (1), począwszy od dnia 6.09.2016r., z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat w terminie,

II. o d d a l a powództwo w pozostałym zakresie,

III. n a k a z u j e ś c i a g n ą ć o d p o z w a n e g o J. L. n a r z e c z S k a r b u P a ń s t w a – S ą d R e j o n o w y w K r o ś n i e k w o t ę 270 /dwaście siedemdziesiąt/ złotych tytułem wpisu od zasądzonego roszczenia,

IV. n a d a j e w y r o k o w i w p k t. I - s z y m r y g o r n a t y c h m i a s t o w e j w y k o n a l n o ś c i.

Sygn. akt III RC 227/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 kwietnia 2017 r.

Powódka D. L. (1) wniosła 6.09.2016 r. pozew przeciwko ojcu J. L. o zasądzenie alimentów na jej rzecz w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatnych od dnia 1.09.2016 r. W uzasadnieniu podała, że pozostaje na wyłącznym utrzymaniu matki D. L. (2). Obecnie jest w klasie maturalnej, dojeżdża do szkoły do K.. Planuje studiować architekturę i w związku z tym uczęszcza na zajęcia architektury w R., za co płaci 320 zł miesięcznie. Koszt dojazdów do R. to kwota około 100 zł na miesiąc. Korzysta z korepetycji z matematyki co najmniej raz w tygodniu płacąc 30 zł za godzinę, tj. około 150 zł miesięcznie. Ojciec powódki nie pracuje, jednak jest człowiekiem zdrowym, z zawodu jest technikiem budowlanym więc może podjąć pracę.

Pozwany J. L. w odpowiedzi na pozew oświadczył, że nie stać go na zapłatę alimentów w żądanej przez powódkę kwocie. Obecnie utrzymuje się z rolnictwa, pracę na budowie podejmuje jedynie dorywczo i jest to praca sezonowa. Jego miesięczny dochód wynosi 500-600 zł, z czego płaci rachunki i ubezpieczenie KRUS około 400 zł na kwartał.

Podał, że w wieku 57 lat nie jest w stanie znaleźć stałego zatrudnienia, ponadto cierpi na zwyrodnienie obu dłoni, co utrudnia wykonywanie pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka D. L. (1) ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego J. L. i D. L. (2). Mieszka z matką i starszym bratem w domu w N.. Brat pracuje, zajmuje się rachunkami i zaopatrzeniem domu. Matka powódki pracuje okresowo w Niemczech, przesyła pieniądze na utrzymanie domu. Przekazuje córce kieszonkowe w kwocie po 50 zł na dwa tygodnie. D. L. (1) uczęszcza obecnie do V L.O. im. J. S. w K.. Jest uczennicą klasy maturalnej o profilu humanistyczno – artystycznym z rozszerzeniem geografia, (...) i angielski. Codziennie dojeżdża do szkoły busem. Miesięczny koszt dojazdów wynosi 75-80 zł. Planuje podjąć studia w K. lub we W. na kierunku architektura lub dziennikarstwo. We wrześniu i październiku 2016 r. uczęszczała na kurs rysunku architektonicznego w R., którego łączny koszt wraz z dojazdami wyniósł 550 zł. Ze względu na brak wystarczających środków finansowych zrezygnowała w uczestnictwie kursie. Obecnie uczęszcza na korepetycje z matematyki i płaci 30 zł za lekcję. Poniosła wydatki na zakup wyprawki szkolnej na początku roku, w tym zakup podręczników w wysokości około 500 zł. Opłata na radę rodziców wyniosła 50 zł, ubezpieczenie 50 zł. Koszt wycieczki szkolnej wyniósł 200 zł, studniówka 400 zł za dwie osoby. Powódka leczy się ginekologicznie. Od czasu do czasu korzysta z prywatnych wizyt u lekarzy co kosztuje 100 zł. Na leki wydaje 60 zł miesięcznie.

Pozwany J. L. mieszka z matką w T.. Matka pozwanego jest emerytką i otrzymuje świadczenie w wysokości 1.600 zł. Pozwany z zawodu jest murarzem – tynkarzem, utrzymuje się z prac dorywczych na budowach. Uprawia również rolę lecz w niewielkim zakresie. Nie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Jest płatnikiem KRUS i opłaca kwartalną składkę w wysokości 400 zł. Od czasu do czasu dokłada się do rachunków, ostatnio zapłacił rachunek za energię w wysokości około 200 zł. Ponosi wydatki na ubezpieczenie i przeglądy 20- letniego samochodu. Na jedzenie wydaje miesięcznie około 200 zł. Pod koniec roku ma wizytę do lekarza ortopedy w związku ze zmianami zwyrodnieniowymi dłoni. Oprócz córki nie ma nikogo na utrzymaniu.

Dowody :

- odpis skrócony aktu urodzenia D. L. (1) / k. 3 /
- zeznania D. L. (1) / k. 18 /
- częściowo zeznania J. L. / k. 19/

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dowodów, którym dał wiarę w całości, za wyjątkiem zeznań pozwanego J. L., które uznał za częściowo niewiarygodne. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego co do wysokości osiągniętych przez niego dochodów.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 1 krio rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego J. L. na rzecz powódki D. L. (1) alimenty w kwocie po 450 złotych miesięcznie, począwszy od dnia 6.09.2016 roku, płatne z góry do dnia 10 –tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek niezapłacenia którejkolwiek z rat w terminie.

Zdaniem Sądu zasądzona kwota alimentów pozwoli zabezpieczyć część usprawiedliwionych potrzeb powódki, w pozostałym zakresie potrzeby te powinna zabezpieczyć matka, na której również ciąży obowiązek alimentacyjny. Matka powódki pracuje za granicą i osiąga dochód.

Alimenty w kwocie po 450 złotych są adekwatne do możliwości finansowych zobowiązanego. Należy zauważyć, że pozwany oprócz córki, nie ma innych dzieci na utrzymaniu. D. L. (1), wbrew jego twierdzeniom, nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. W związku z tym, że jest w klasie maturalnej i planuje w przyszłości podjąć studia, z pewnością musi poświęcić więcej czasu na naukę i przygotowania do matury. Granice świadczeń alimentacyjnych wyznaczają, zgodnie z powołanym wyżej art. 135 kro, usprawiedliwione potrzeby uprawnionej i możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Na potrzeby D. L. (1) składają się wydatki związane z bieżącym utrzymaniem jak zakup żywienia, ubrania, obuwia, kosmetyków. Do tych kosztów należy doliczyć wydatki związane ze szkołą jak zakup podręczników, pomocy szkolnych, obuwia zastępczego, składek na ubezpieczenie, radę rodziców, wycieczki klasowe itp. oraz wydatki związane z planami podjęcia studiów tj. korepetycje czy kursy przygotowujące. Powódka znajduje się w wieku, w którym młodzież często wychodzi wspólnie na różne imprezy, basen, do kina itp. i wydatki te również należy zaliczyć do usprawiedliwionych w rozumieniu przepisu art. 135 kro. Podkreślenia wymaga przy tym, że wszystkie powołane wyżej wydatki, oceniając przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego, są adekwatne do potrzeb powódki, przy uwzględnieniu jej wieku, potrzeb rozwojowych, emocjonalnych, społecznych oraz planów dalszego kształcenia.

Odnosząc się do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego za zupełnie niewiarygodne Sąd uznał twierdzenia zobowiązanego J. L. o wysokości osiąganych przez niego dochodów. Pozwany ponosi koszty własnego utrzymania, opłaca rachunki i ubezpieczenie, posiada samochód z którego korzysta. Musi zatem mieć środki finansowe, które na to przeznacza. Niezależnie od tego, możliwości majątkowe i zarobkowe osoby zobowiązanej określa się nie według faktycznie osiąganych dochodów, ale według tego, jakie dochody może osiągnąć zobowiązany do alimentowania przy założeniu, że dokłada wszystkich starań i swoje możliwości zarobkowe w pełni wykorzystuje (uchwała SN z dnia 16.12.1987 r., III CZ 91/86, OSNC 1988/4/42). Pozwany J. L. nie przedstawił żadnych dowodów (zaświadczenia lekarskiego, orzeczenia niepełnosprawności), które potwierdziłyby okoliczność, że jego stan zdrowia uniemożliwia mu podjęcie lepszej pracy zarobkowej. Posiadając wieloletnie doświadczenie w wykonywanym zawodzie, powinien podjąć starania, aby znaleźć odpowiednie zatrudnienie pozwalające sprostać ciężącemu na nim obowiązkowi alimentacyjnemu.

Sąd oddalił powództwo ponad zasądzoną kwotę stojąc na stanowisku, że wyższa kwota alimentów nie znajduje pokrycia w aktualnych dochodach jak i możliwościach finansowych pozwanego. W chwili obecnej potrzeby powódki nie uzasadniają również zasądzenia wyższych alimentów.

Matka D. L. (1), jak już wyżej wspomniano, pracuje i przekazuje córce środki finansowe, które pozwolą jej zaspokoić część usprawiedliwionych potrzeb. Powódka może ponadto w okresie wakacyjnym podjąć pracę dorywczą, która pozwoli jej uzyskać dodatkowe środki finansowe.

Sąd orzekając o obowiązku alimentacyjnym pozwanego określił jego datę początkową na dzień wniesienia powództwa. To wówczas powódka zgłosiła względem pozwanego swoje roszczenia.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 §1 i 2 kpc.

Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w części dotyczącej zasądzenia alimentów na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc .